

Əslində bu köşəni mənə yazdıran elə onun özüdür. Bu gecə yuxuma girmişdi. Qaçaraq gəldi, hərbi formada idi – doğrusu, indiyə qədər onu cəmi birçə dəfə hərbi formada görmüşdüm, o da təsadüfən, Cocuq Mərçanlıda – gəlib dedi ki, şair, heç məni xatırlamırsan, məndən yazmırsan. Dedi və gəldi. Səhər ayılanda özümü onun ruhu qarşısında günahkar hiss elədim. Onunla bağlı xatirələr birçə-birçə gəlib gözümlə önümdən keçdi. Yolboyu, işə gələrkən belə gördüyüm yuxunun təsirindən çıxma bilmirdim, hər dəfə onunla bağlı bir anı kino lenti kimi gözümlə önümdə canlanırdı.

sını oxuyub bitirmək mümkün deyil. Vaxt olaraq da çatdıra bilməyəcəkdik, çünki digər dərslər də var. Valeh isə gülümsədi. Mənə göz vurdu ki, narahat olma, həll edəcəyik. Tənəffüsdə bunu necə edəcəyimizi soruşdum. Bildirdi ki, hərəmiz bir əsəri oxuyub gələrik, məzmununu bir-birimizə danışarıq. Beləcə bütün əsərlərdən məlumatlı olacağıq. Amma hər kəs öz öhdəsinə götürdüyü komediyanı yaxşı oxusun ki, sonra tələbkar Akif müəllimin bu sınağından da alınacağı çıxacaq. Əslində bu, Valehin ən çətin durumdan çox məharətlə çıxmaq istedadı idi. Sonradan o, bütün bunları hər b sahəsin-

Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı yuxuma girib dedi ki...

